

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΕΔΡΑ:
ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ 29
10431 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ: 6971735155
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΜΕΣΣΗΝΙΚΟΛΙΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Κωδ. 3028 Έτος 38ο Σεπτέμβριος 2015 Αριθμός φύλλου 436

Ιδρυτής - Εκδότης: Ένωση Μεσσηνικολιτών Αθήνας

Ταχυδρομικές επιταγές

Επειδή πολλές επιταγές χάνονται, γι' αυτό παρακαλούμε στο εξής να αποστέλλονται στη διεύθυνση:
Καρβούνης Χρυσόστομος
Ψαρά 3, 4 - 8, Αγ. Ελευθέριος, Τ.Κ. 111 43
Αποστολή κειμένων στο mail: syl_mes_ath@yahoo.gr

Στους δύσκολους και χαλεπούς καιρούς που διανύουμε όλοι μας, η Ένωση έχει ανάγκη την αρωγή σας. Βοηθώντας την Ένωση βοηθάτε στην κοινή μας προσπάθεια αναβάθμισης της ποιότητας ζωής του χωριού μας.
Είστε οι μοναδικοί μας χορηγοί.

Επιστολή

προς τους Απανταχού Μεσσηνικολίτες

Αγαπητοί Μεσσηνικολίτες,

Με την επιστολή αυτή, η Επιτροπή Συλλογής Χρημάτων για τους τρούλους της Εκκλησίας μας, «Κοίμηση της Θεοτόκου» Μεσσηνικόλα, θέλει να ευχαριστήσει από καρδιάς τη συγνηθική συμμετοχή και προσφορά του καθενός ξεχωριστά, σφίγγοντάς του το χέρι. Ακόμη, θέλουμε να σας ενημερώσουμε όπως άλλωστε σας το υποσχθήκαμε, για την έως σήμερα πορεία μας.

Το κόστος κατασκευής είναι Εκατόν Σαράντα (140) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο, από γερμανικό χαλκό στέγης. Επίσης, Σαράντα (40) ευρώ το τετραγωνικό για στεγανοποίηση, μόνωση και μεμβράνη.

Τα τετραγωνικά των τρούλων, με κάποιες αποκλίσεις είναι περίπου: **Κεντρικός Τρούλος:** ογδόντα (80) τετραγωνικά μέτρα.

Τα δύο Καμπαναριά: τριάντα δύο (32) τετραγωνικά μέτρα.

Τρούλος Ιερού με τις δύο κόγχες: Τριάντα (30) τετραγωνικά μέτρα. Και τέλος, οι τέσσερις πλευρές που είναι οι Ευαγγελιστές, πρέπει επίσης να ντυθούν με χαλκό.

Όλα αυτά που αναφέρουμε παραπάνω, μαζί με τις σκαλωσιές, θα πλησιάσουν τις Τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ. Ίσως και να τις ξεπεράσουν. Μέχρι σήμερα, η Επιτροπή έχει μαζέψει γύρω στις Δεκατρείς χιλιάδες (13.000) ευρώ.

Με αυτά τα χρήματα θα ξεκινούσαμε μόνο τον Κεντρικό Τρούλο. Επικοινωνούμε καθημερινά με Μεσσηνικολίτες ανά την Ελλάδα και ζητάμε τη συμμετοχή τους. Όμως, βλέποντας τον αγώνα και την προσπάθειά μας ο Θεός προσέτρεξε αρωγός μας.

Ο συγχωριανός μας Κάτσιανος Κωνσταντίνος του Ηλία, προσφέρθηκε λοιπόν ως μεγάλος χορηγός και ευεργέτης να αναλάβει όλο το κόστος των Τρούλων, που πλησιάζει τις Τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ. Ο Κωνσταντίνος Κάτσιανος πρότεινε, το χρηματικό ποσό που έχει συγκεντρωθεί από την επιτροπή, να διατεθεί στην επιπλέον συντήρηση της εκκλησίας, η οποία άλλωστε έχει πολλές ανάγκες. Σε αυτό συμφώνησε και η Επιτροπή.

Αγαπητοί Μεσσηνικολίτες,

Όταν πήραμε την απόφαση να ασχοληθούμε με τα προβλήματα της Εκκλησίας μας, ιεραρχήσαμε τις εργασίες που είχαν προτεραιότητα. Έπρεπε πρώτα να λύσουμε το πρόβλημα των Τρούλων που έβαζαν νερό. Να γίνει αρμολοιά όπου χρειάζεται (τα πέτρινα αγωνάρια τα οποία ήδη έχουν συρρικνωθεί αρκετά). Στα δύο καμπαναριά, σε κάποια σημεία έχει διαταραχθεί η συνοχή της πέτρας μεταξύ τους. Τα παράθυρα χρειάζονται αρκετή δουλειά με σκαλωσιές για τη συντήρησή τους.

Την επόμενη φορά που θα σας ενημερώσουμε, θα σας δώσουμε περισσότερες πληροφορίες καθώς το έργο θα προχωράει. Έως τις δεκαπέντε (15) Οκτωβρίου θα εγκατασταθεί ο Εργολάβος, κύριος Ζαφείρης Νικόλαος. Αρχιτέκτων με σπουδές στη Γερμανία, ο οποίος και έχει αναλάβει το έργο. Έχει δε κατασκευάσει μεγάλο αριθμό τρούλων από χαλκό σε όλη την Ελλάδα αλλά και στο εξωτερικό.

Ελπίζουμε, το καλοκαίρι να αντικρίσετε μία λαμπρή Εκκλησία, όπως αρμόζει σε ένα Αρχοντοχώρι όπως είναι ο Μεσσηνικόλας. Και σε ένα Αρχοντοχώρι, οι κάτοικοί του είναι αρχοντάνθρωποι!!!

Με Εκτίμηση
Η Επιτροπή:
Ράϊκος Κωνσταντίνος
Καζάσης Ανδρέας
Τσαγιανού Νέλη
Ζάχος Σερραφείμ
Λαδιάς Χαρούλας
Καρβούνης Χρυσόστομος

Ο Συντάξας:
Λαδιάς Χαρούλας.

ΣΤΑ ΑΜΠΕΛΟΧΩΡΙΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

Άρχισε ο τρύγος

Όλη η αγροτιά στο πόδι για τη νέα σοδειά - «Θέρος, τρύγος, πόλεμος».

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΧΡΗΣΤΟΣ Μ. ΜΗΛΙΤΣΗΣ

Θέρος, τρύγος, πόλεμος είναι αυτά που ξεσηκώνουν τους κατοίκους των αγροτικών χωριών στο πόδι. Ο τρύγος άρχισε στα αμπελοχώρια, αλλά πριν έρθει ο τρύγος μπροστά από πολλές μέρες αρχίζουν οι προετοιμασίες. Πρέπει να πληθούν καλά οι κάδες και τα βαρέλια. Να τα γεμίσουν ύστερα με νερό, για να φουσκώσουν, ώστε να μην τρέχουν και να είναι έτοιμα να δεχτούν το μούστο. Ο τρύγος πρέπει να γίνει την κατάλληλη εποχή τότε που τα σταφύλια έχουν κανονικό ζάχαρο και κανονικά οξέα. Αυτό το πετυχαίνουμε αν σε ορισμένα χρονικά διαστήματα παίρνουμε ρόγες από διάφορα σημεία του αμπελιού, τις συνθλίβουμε και μετρούμε την πυκνότητα. Έτσι τρυγούμε τα σταφύλια όταν έχουν 11,5 έως 12 βαθμούς Μπωμέ, για να έχουμε

κρασί με 12-13 οινόπνευμα. Στα χωριά που ασχολούνται με την αμπελοκαλλιέργεια για να υποδουλώσουν ότι με το τρύγο, πρέπει να βρίσκονται μικροί μεγάλοι νυχτοήμερα στο πόδι, το είπαμε πιο πάνω και το ξαναλέμε (Θέρος-Τρύγος-πόλεμος), είναι εκείνα που ξεσηκώνουν το πληθυσμό στο πόδι. Έτσι πριν χτυποροδίσει η αυγή, όλοι βρίσκονται στο πόδι οι ξωμάχοι, οι δουλαιότες της γης, οι αμπελοουργοί οι γεωργοί και γενικά οι αγρότες και δεν έχουν άδικο. Στο έμπα του Φθινοπώρου. Από το δεύτερο δεκαήμερο του Σεπτεμβρη, ο τρύγος βρίσκεται στο φόρτε του. Κανείς δε μένει τώρα στο χωριό του τις μέρες αυτές. Νέοι, νέες μεσόκοποι και γέροι ακόμα και τα σχολιαροσώδια βρίσκονται στους δρόμους. Όλοι στο πόδι οι ξωμάχοι, οι δουλαιότες της γης, οι αμπελοουργοί οι γεωργοί και γενικά οι αγρότες και δεν έχουν άδικο. Σπίτι δεν βρίσκεται ανοιχτό. Οι πόρτες ερμητικά κλειστές. Κλειστά ακόμη και τα μικρομάγαζα του χωριού. Ένα συνονθύλευμα από ανθρωπούς και μεταφορικά ζώα, νέους και νέες, μεσόκοπους και ασπρομάλληδες γέροντες, μελισσολόι παντού παίρνουν τους δρόμους για τη δουλειά. Τα αμπελοχώρια τους περιμένουν να ξελαφρώσουν τις κληματοβέργες και να τις απαλλάξουν από το βάρος του ευλογημένου καρπού. Ο Σεπτέμβρης είναι ο καλύτερος μήνας των αμπελοργών. Ένας ολόκληρος χρόνος παιδεμάρα, κόποι και ιδρώτας, όσο να 'ρθει η ποθητή μέρα του τρυγητού. Έρθε ο καιρός να συμμαζέψουν τη σοδειά τους, να χαρούν τους κόπους τους. Όταν ο ήλιος σαν σφαίρα αιματόχρομη σκάσει στο μακρινό ορίζοντα, όλοι βρίσκονται στα πόστα τους. Πιάνουν δουλειά με τα κλαδομάχαιρα στο χέρι, κόβουν σταφύλια και γεμίζουν τα καλάθια τους. Πλημμυρίζουν τα εξοχότοπα από ανθρωπούς κάθε φύλου και ηλικίας. Τα Ισιώματα, οι λόφοι και οι πλαγιές ζωντανεύουν τη μαγευτική αυτή μέρα του Σεπτεμβρη. Παντού ακούγονται χαρούμενες φωνές και τραγούδια. *Μπαίνω μεσ' στ' αμπέλι σα νοικοκυρά/Να κι ο νοικοκύρης πούρχεται κοντά. Έλα νοικοκύρη να τρυγήσουμε /ροζαζιά σταφύλια να πατήσουμε, όμορφα κορίτσια να φιλήσουμε /Κάδους και βαρέλια να γεμίσουμε. Και γλυκό κρασί να πιούμε να μεθύσουμε//Κι όλο το χειμώνα να γλεντήσουμε. Δίνουν και παίρνουν τα πειράγματα, τα πικαστά.*

σελ. 4

Στη μνήμη του Λάκη Ζαχαρή

Πέρασε ένας χρόνος από τότε που πέφυγες από κοντά μας, όχι όμως απ' τη σκέψη μας και την καρδιά μας. Κι επειδή κάθε άνθρωπος ζει μόνο όταν η μνήμη του είναι ζωντανή θα ήταν τεράστια παράλειψή μας, αν δεν γίνονταν γνωστά τα τόσα προτερήματά σου και οι σταθερές αξίες που σε χαρακτήριζαν. Ήταν αυτά που σφράγισαν την προσωπικότητά σου και που θα αποτελούν παρακαταθήκη μνήμης στις επόμενες γενιές. Εμείς δε, που σε ζήσαμε από κοντά σε θαυμάσαμε. Είχες αρχοντιά, ειλικρίνεια, απέραντη γενναιοδωρία και φιλοτιμία, αυθορμητισμό, σταθερή πίστη σε διαχρονικές αξίες ζωής, ιδιαίτερα δε στη φιλία. Ήσουν υπέρμαχος μαχητής της αλήθειας και το δικαίου, ελεύθερο ανοιχτό πνεύμα, έκρυβες την αγνότητα και τον παρορμητισμό ενός παιδιού. Απεχθανόσουν την υποκρισία και την αδικία και αγωνιζόσουν για αυτά με αυτοθυσία.

Εκείνο δε, που μένει ανεξίτηλο στη μνήμη μας είναι η λεβεντιά σου μέχρι την τελευταία σου στιγμή. Δεν λύγισες, αλλά με αφάνταστη αξιοπρέπεια

υποστήριξες την ίδια τη ζωή σ' όλο της το μεγαλείο, στην κάθε φωτεινή ακτίνα της, έπαιρνες θάρρος, ελπίδα και αισιοδοξία που μας έκανε όλους εμάς γύρω σου να φαντάζουμε μικροί και αδύναμοι.

Άλλωστε τι τελικά μένει απ' τον καθέ-να μας στην πορεία της ζωής μας, είτε είναι σύντομη, είτε μακρόχρονη παρά ο τρόπος που πορευόμαστε και την υπηρετούμε και η παρακαταθήκη αξιών που αφήνουμε στις επόμενες γενιές;

Σ' ευχαριστούμε που μας δίδαξες τι σημαίνει ζωή, αγωνιστικότητα, θάρρος, υπομονή, ελπίδα, καρτερικότητα, πραγματικό ενδιαφέρον για τον καθένα, ανωτερότητα, ...ανθρωπιά. Γι' αυτό είμαστε περήφανοι που σε ζήσαμε από κοντά και να 'σαι σίγουρος ότι στη μνήμη όσων πραγματικά σ' αγάπησαν παραμένεις ζωντανός για πάντα.

Ο Θεός ν' αναπαύει την ψυχή σου. Εσύ ζεις ανάμεσά μας !!!

Οι άνθρωποι που σ' αγάπησαν και είναι πάρα πολλοί αυτοί !!! ...

Το τέλος της γερμανικής κατοχής

12 Οκτωβρίου 1944. Ήταν ένα ηλιόλουστο πρωινό Πέμπτης, όταν οι καμπάνες των εκκλησιών άρχισαν να χτυπούν χαρούμενα, καλώντας τους Αθηναίους να ξεχυθούν στους δρόμους και να πανηγυρίσουν το τέλος της γερμανικής κατοχής. Ως τις 3 Νοεμβρίου ο τελευταίος Γερμανός (και Βούλγαρος) στρατιώτης είχε αποχωρήσει από την ηπειρωτική Ελλάδα.

Η αντίστροφη μέτρηση για την αποχώρηση των Γερμανών και των συμμάχων τους Βουλγάρων από την Ελλάδα είχε σημαίνει λίγους μήνες νωρίτερα, στις 6 Ιουνίου, όταν οι Σύμμαχοι αποβίβαστηκαν στη Νορμανδία και άρχισαν να περισφίγγουν τον κλοιό γύρω από τη Γερμανία μαζί τους προσελαύνοντες Σοβιετικούς από την ανατολική πλευρά. Ήταν φανερό ότι οι ημέρες της Ναζιστικής Γερμανίας ήταν μετρημένες.

Στο χρονικό διάστημα μέχρι την απελευθέρωση είχαν ενταθεί οι πολιτικές διαβουλεύσεις για τη μετακατοχική κατάσταση στην Ελλάδα. Από την πλευρά τους, οι Γερμανοί έψαχναν παρασημαστικά τρόπους ασφάλους αποχώρησής τους από τη χώρα μας.

